

ת"פ 24507/01/22 - מדינת ישראל נגד טמור דוידוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 24507-01-22 מדינת ישראל נ' דוידוב ואח'

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פזית הירשמן
נגד

טמור דוידוב
ע"י ב"כ עו"ד צחי רז

הנאשם

גזר דין נאשם 1

הנאשם (נאשם 1 לפי כתב האישום), יליד 1984, הורשע על בסיס הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירה של **חבלה חמורה**, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 13.03.21 בסמוך לשעה 17:20, בחניון ברחוב בן גוריון בבת ים, פרץ יכוח בין הנאשם ונאשמת נוספת, לבין המתלונן ובתו. אז לאחר שהנאשם חנה במקום אחר חלף על פני רכבו של המתלונן, קילל אותו והמשיך בדרכו. אז, ובתגובה לכך יצא המתלונן מרכבו וצעד לכיוונו של הנאשם. אז תקף הנאשם את המתלונן באופן שנגח בראשו וגרם לנפילתו, ואילו הנאשמת האחרת, שראתה כי בתו של המתלונן יוצאת מרכבה לכיוון הנאשם, תקפה אותה בכך שמשכה בשערות ראשה כלפי מטה. כתוצאה ממעשיו של נאשם 1, נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות שברים בעצמות האף, נפיחות וחתך באורך כ-1 ס"מ באופן שהצריך תפרים במקום.

לשם השלמת התמונה יצוין, כי ביום 9.11.22 הורשעה נאשמת 2 בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין. בעניינה של הנאשמת הוצגה הסכמה עונשית ונגזר דינה ל-3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות כספית בסך 2,000 ₪. עוד הוסכם בין הצדדים כי רכיב הפיצוי ינתן במסגרת גזר דינו של נאשם 1 וישולם על ידו.

מתסקיר שירות המבחן מיום 27.4.23, עולה כי הנאשם, בן 38, בזוגיות ואב לשלושה ילדים קטינים. עובד כנהג משאית. בהתייחסו לאירוע מושא כתב האישום, תיאר בפני שירות המבחן כי פעל במטרה למנוע הסלמה של הסיטואציה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את המניעים שהובילו לתגובתו התוקפנית. הנאשם ביטא רצון בפני שירות המבחן לפצות את המתלונן וכן הוצע לנאשם לבחון הליך של "צדק מאחה" מאחר ונמצא מתאים באופן ראשוני להליך זה.

עמוד 1

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם נורמטיבי, אורח חייו אינו מאופיין בדפוסים אלימים וכי העבירה המיוחסת לו משקפת קושי נקודתי בוויסות דחפיו ונראה כי הוא מצר על התנהגותו האלימה ואף מוכן לקבל כל עונש שיטל עליו.

לבסוף, המליץ שירות המבחן, על אף שהנאשם שלל נזקקות טיפולית, לשלב את הנאשם בהליך ייעודי וממוקד לאנשים נעדרי עבר פלילי. הומלץ על הטלת צו מבחן למשך חצי שנה ובמהלכה ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית במקביל להליך של "צדק מאחה" ככל ויתאפשר. שירות המבחן ממליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

תסקיר משלים התקבל ביום 4.7.23, ממנו עולה כי בתקופת הדחייה נבחנה התאמתו של הנאשם להליך של "צדק מאחה" והנאשם נמצא מתאים עקרונית אך טרם נבדקה הסכמתו של המתלונן להליך. עוד עדכן שירות המבחן כי הנאשם החל להשתלב בקבוצה טיפולית, אליה התמיד להגיע ושיתף פעולה באופן מלא. שירות המבחן הדגיש כי לדידו ישנו צורך בהמשך ההשתתפות בהליך הטיפולי על מנת להעמיק בנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירה המיוחסת לו ובכלל להתנהגותו האלימה. לבסוף, חזר שירות המבחן על המלצתו מתסקיר קודם להטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבחן למשך חצי שנה, במהלכו יקדמו את ההליך של "צדק מאחה".

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה כראיות לעונש מסמכים רפואיים של המתלונן וכן תמונות המתעדות את החבלה (**עי/1-2**) וכן את עברו התעבורתי של הנאשם (**עי/3**).

בנוסף, שירות המבחן ערך **תסקיר נפגע עבירה** (9.2.23), התסקיר מפרט ארוכות אודות חייו של המתלונן וכן אודות הנזק הנפשי והגופני שנגרם למתלונן. בהתאם לתסקיר, עד למועד האירוע היה המתלונן אדם עם חוסן נפשי וניהול את חייו בתחושות משמעות וביטחון ומאז האירוע, נראה כי הטראומה נטמעה בחייו והותירה צלקת בגופו ובנפשו. לדבריו האירוע מלווה אותו עד היום, כאשר רואה את הפגיעה באפו, נזכר בחוויית חוסר האונים שחווה בפגיעה שמשליכה על החוסן הנפשי שלו. שירות המבחן פירט בהרחבה את הפגיעה הפיזית במלווה אותו והקושי שחש בעת אכילה ונשימה. עוד פירט אודות הנזק הנפשי, לרבות חרדה תמידית, קושי לתת אמון בסובבים וכן אי שקט פנימי ופניות רגשית לעשייה מקדמת. שירות המבחן פירט אודות הפגיעה בבני משפחתו של המתלונן שהיו חשופים לאירוע, מה שהחריף את חווית חוסר האונים של המתלונן. שירות המבחן המליץ על הטלת פיצוי משמעותי למתלונן.

ב"כ הנאשם הגיש סרטון המתעד את האירוע (**עי/4**). מצפייה בסרטון ניתן לראות כי בין הנאשם למתלונן התפתח דין ודברים ולאחר שהנאשם עוזב את המקום ומחנה במקום אחר, חוזר וחולף על רכבו של המתלונן, כאשר המתלונן ואשתו יושבים בתוך הרכב, אומר משהו לנאשם תוך כדי הנפת ידו ומיד לאחר מכן ממשיך ללכת, אז יוצא המתלונן מרכבו לכיוון הנאשם, השניים משוחחים כאשר הם בצמוד זה לזה, אז נוגח הנאשם במתלונן והאחרון נפל ארצה. בשלב זה, אשתו של המתלונן יצאה מהרכב לכיוונו של המתלונן וכעבור מספר שניות יצאה גם בתו של המתלונן, אז הותקפה בידי נאשמת 2.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לכך שמדובר בעימות, שהחל בעקבות ויכוח על נושא זניח-חניה, וכן לכך שהאירוע התרחש מול בני משפחתו של המתלונן. הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו שהינם: ביטחון של אדם, שלמות גופו וחיוו וכן פגיעה בביטחון המשתמשים בדרך. הפנתה לפסיקה אשר מתייחסת ל"זעם בכבישים" ולדבריה יש להקיש מכך על ענייננו ולראות בחומרה את מעשיו של הנאשם, אשר באחת הופך אדם מן השורה ובאקראי לקורבן של התנהגות בריונית. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה המתחיל מ-11 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על החמרה במדיניות הענישה באלימות בכלל ובאלימות על רקע שימוש בדרך בפרט.

באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, הפנתה לכך שהנאשם אמנם נעדר עבר פלילי אך לחובתו עבר תעבורתי. הפנתה לתוכן תסקיר שירות המבחן, אשר לטעמה אינו תואם את שורת העונש המומלץ עבור הנאשם. כך למשל, הנאשם אינו יודע להסביר מדוע פעל בדרך אלימה ואף מוסר, שאינו משתמש בסמים, אך מבדיקה שבוצעה לו נמצאו שרידי סם, דבר המתיישב עם דבריו לממונה על עבודות השירות, שם סיפר כי משתמש בסמים. בנוסף, הפנתה לאמור בתסקיר קורבן נפגע העבירה, לטראומה שחוה ולנזק החמור שאירע לו. לבסוף ביקשה להשית על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ-12 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי.

ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי של כתב האישום בדמות הוספת סעיף 3, שם מתואר כי הנאשם קילל את המתלונן והלך לדרכו, אז המתלונן יצא לעברו של הנאשם. הפנה לסרטון שהוגש, ממנו ניתן לראות כי המתלונן יצא מרכבו וצעד לעברו של הנאשם, נעמד מול פניו ובתגובה לכך, הנאשם נגח בפניו של המתלונן. הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, נורמטיבי, אב ל-3 ילדים ועובד בעבודה מסודרת. ב"כ הנאשם אבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, כאשר לדבריו מדובר במקרים חמורים יותר מענייננו. עוד הפנה לתסקירים שהוגשו אודות הנאשם, לנטילת האחריות על ידו, שלא מדובר באדם בעל דפוסיים עבריינים וכי העבירה משקפת קושי נקודתי. הפנה לכך שהנאשם לבקשתו הופנה לקבוצה טיפולית והחל בטיפול בחודש מאי האחרון. ציין כי ענישה בדמות עבודות שירות תפגע בפרנסת הנאשם ומשפחתו. עוד הביע טרזוניה על תסקיר קורבן העבירה, כאשר לדידו, שירות המבחן, בתסקיר הנפגע, התעלם מכך שהאירוע הסלים בגין התנהגות המתלונן, אשר התקרב לנאשם. עוד טען ארוכות נגד תוכן תסקיר הנפגע בהיותו מוגזם, לא מדויק ומעורר תמיהה. עתר למתחם ענישה המתחיל ממספר חודשי עבודות שירות ולבסוף ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבחן.

הנאשם בדבריו, הצטער על התנהגותו וביקש מחילה.

דין והכרעה:

קביעת עונשו של הנאשם, יהיה לאור העיקרון לו הבכורה והוא **עקרון ההלימה**, תוך מתן יחס הולם בין חומרת העבירה המיוחסת לנאשם בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו. לצורך קביעה זו יש לבחון מספר אספקטים; **הערכים החברתיים** שנפגעו ממעשה זה ומידת הפגיעה בהם, **מדיניות הענישה הנהוגה** בבתי המשפט ומהן **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (תיקון 113 לחוק).

הערכים החברתיים ומידת הפגיעה

הערכים החברתיים המוגנים, שנפגעו ממעשיו של הנאשם הינם שלמות גופו של אדם, שלוה ובריאות נפשו וזכותו לחיות את חייו בביטחון אישי ללא חשש ופחד, שמא יאונה לו רע. כמו גם זכות התנועה של האדם לנוע בנתיבי הארץ באין מפריע ומבלי חשש, שמא יפגע מהתנהגותו של מאן דהוא.

בית המשפט העליון שב ומדגיש חדשות לבקרים לגבי חומרתן של עבירות האלימות, אשר נדרשת בהן מדיניות ענישה ממשית שיש בה כדי להעביר מסר ברור בדבר החומרה הטמונה בהן (ראו רע"פ 2731/23 **מרקה נ' מדינת ישראל**, 30.4.2023). כמו כן, בית המשפט העליון שב וקבע כי לא ניתן להשלים עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע - **ע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.2011).

עוד, באשר לעבירות "אלימות בדרכים" הדגיש בית המשפט כי: "**התופעה המתפשטת כנגד זר במחוזותינו של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה**" (רע"פ 5662/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, 2.8.2018).

על מנת לקבוע את מידת הפגיעה בערכים המוגנים של עבירת האלימות ובשל המנעד הגדול שבהן היא מבוצעת, יש לתת משקל משמעותי **לנסיבות המקרה** (ראו ע"פ 1323/13 **רך חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.2013, פסקאות 8-9)). לפניי מקרה עגום של 'זעם בכבישים', שבו אדם מאבד עשתונותו ונוקט באלימות כלפי אדם זר, שבסך הכול איתר מקום חניה להחנות את רכבו, ולא תיאר לאן יוביל אותו החיפוש. מעשי הנאשם הינם מעשים המאפיינים בריונות בכביש, תופעה אשר הולכת ומקבלת תאוצה. זאת כאשר בעקבות ויכוח על חניה בינו לבין המתלונן, פעל הנאשם בדרך אלימה, נגח בפניו, זאת לעיני משפחתו; אשתו ובתו, כאשר התנהלותו האלימה הופנתה כלפי המתלונן באופן לא ברור, מהיר ומטריד. די להפנות לחבלה בפניו, שבה שבר את אפו ונצרך לטיפול רפואי. עוד יש להפנות לתסקיר קורבן העבירה. ממנו עולה עומק הפגיעה מתלונן, היותה משמעותית מאוד עבורו וההשפעה על חייו בתחומים שונים. **מכל האמור, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים נוכח המתואר לעיל הינה ברף הבינוני.**

נסיבות ביצוע העבירה

אינני מסכימה עם עמדת ההגנה בטעוניה בפניי, עת הציגה את התיזה, לפיה האשם בהסלמת האירוע, היא בהתנהגות המתלונן, עת בחר האחרון לגשת ולהתקרב לנאשם לאחר שזה כבר עבר וחלף על פניו ואף המשיך בדרכו. שכן, השניים התווכחו, ואף בחרו במילים קשות, אולם כל עוד האירוע נותר מילולי ולא גלש להתנהגות פיזית אלימה, ניתן היה לסיים

את האירוע ללא כל תוצאה חבלתית. גם אם המתלונן יצא לעבר הנאשם, עמד מולו, אך לא הרים ידיו ולא עשה כל פעולה שניתן היה לפרש כאקט שיש בו איומים לאלימות פיזית. הנאשם הוא זה שבחר בדרך של אלימות ונגח במתלונן בפניו, ולא דחפו בידיו או הרחיק אותו בצורה אחרת מינורית. העובדה שהאלימות הסלימה באחת והייתה משמעותית, מוכיחה על רמת האלימות ועוצמתה. אכן לא מדובר באירוע מתוכנן, אך עבירות האלימות על רקע סכסוך דרך, מטיבן, הן תולדה של התלקחות יצרים.

עוד, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר באדם מבוגר מהנאשם ושתוצאת ההתנהגות הייתה עלולה להסתיים בצורה קשה הרבה יותר, כפי שקורה לעיתים ועל כן מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה. עוד מתסקיר נפגע העבירה ניתן לראות את חוסר האונים בו היה המתלונן, כאשר תגובה מפתיעה ללא התראה הקשתה עליו להתגונן כראוי. עוד יש לקחת בחשבון את החבלה שנגרמה למתלונן, שברים בעצמות האף, נפיחות וחתך באורך כ-1 ס"מ, אשר הצריך תפרים במקום.

מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם

בחינת הפסיקה הנוהגת מעלה שקיים מנעד רחב וקשת של עונשים, כאשר יש התייחסות לדרגות החומרה בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, עוצמת החבלה ותוצאותיה. ראו למשל:

1. רע"פ 3802/23 **עידן הדר נ' מדינת ישראל** (18.5.23) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של חבלה חמורה על רקע סכסוך בכביש, עת תקף את המתלונן באמצעות רגלו ובאגרופים וגרם לו חבלות בראש, העין ובבית החזה עד כדי שבירת צלעות. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 10 חודשי מאסר ל-30 חודשים** וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית. ערעור שהוגש על ידי הנאשם נדחה.

2. עפ"ג (ירושלים) 38039-04-15 **רחמן נ' מדינת ישראל** (10.12.15) - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה וגניבה. המתלונן נסע במסגרת עבודתו כנהג אוטובוס בחברת "אגד" כאשר במהלך הנסיעה, הנאשם חסם את מסלול הנסיעה של האוטובוס בכדי לעכבו עד שיגיע חברו ושניהם יוכלו לעלות יחדיו לאוטובוס. המתלונן ירד מן האוטובוס ובינו לבין הנאשם התפתח דין ודברים. ובעקבותיו הנאשם תקף את המתלונן באגרופים בעודו יושב בכיסא הנהג וגרר את המתלונן לכיוון הדלת הקדמית של האוטובוס והמתלונן נפל על רצפת הכביש, הנאשם המשיך להכות את המתלונן בראשו באמצעות אגרופיו. במהלך התקיפה נטל הנאשם מכיס חולצתו של המתלונן כסף מזומן וכן 66 כרטיסיות שהיו מונחות במוך לחלון הקדמי של האוטובוס. לנהג נגרמו פגיעות שכללו שבר באף שהצריך ניתוח, נזק לברך הימנית (נקבע כי ניזוקה באופן כרוני) ועל כן מתקשה ללכת, חבלות רבות בפניו וחבלות ברגלו ובידו. כמו כן, הנאשם אובחן כסובל מ PTSD ומטופל תרופתית. **בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר**. בית המשפט השלום סטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם, בן 18 על סף הקטינות בעת ביצוע העבירות, נעדר עבר פלילי עונש של 6 חודשי מאסר ויום לצד מע"ת ופיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

3. עפ"ג (מרכז) 2933-09-14 **מדינת ישראל נ' אדרי** (9.11.14) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת לחבלה חמורה. בעקבות ריב של קופאית בחנות שבה עובד הנאשם כאחראי עם מתלונן, הפריד הנאשם ומשך את המתלונן אחורה, אז דחף המתלונן את הנאשם פעמיים ואף ניסה לנגוח בו. בנסיבות אלו נוצרה תגרת ידיים בין המתלונן לנאשם, שבסופה חבט הנאשם בפניו של המתלונן וגרם לו למספר שברים. **בית המשפט קמא קבע מתחם העונשי הולם שנע בין מספר חודשי מאסר המרוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, פיצוי וקנס ועד למאסר בפועל של 15 חודשים.** בית המשפט קמא גזר על הנאשם, שהודה במיוחס לו לאחר תחילת ניהול הוכחות, נטל אחריות על מעשיו, נעדר עבר פלילי, תוך התחשבות בחלופי הזמן (5 שנים), עונש של מאסר לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד מע"ת, קנס בסכום של ₪ 2,500 ופיצוי למתלונן על סך ₪ 4,000. בית המשפט קיבל את הערעור שהוגש ושינה את עונשו של הנאשם לצו של"צ בהיקף של 300 שעות חלף המאסר לריצוי בעבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

4. ע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16.5.17) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה. המתלונן רכב על אופניו בצומת הרחובות סוקולוב נורדאו בראשון. הנאשם נהג ברכבו בכיוון נסיעת המתלונן ובין השניים החלו חילופי קללות. הנאשם תקף את המתלונן בכך שהיכה אותו באגרוף בפניו וכתוצאה מכך נגרם למתלונן שבר באף. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט גזר על הנאשם תוך התחשבות בגילו המתקדם ועברו הפלילי הישן, עונש של 6 חודשים מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת ופיצוי למתלונן בסך ₪ 7,500.

5. ת"פ (חיפה) 45523-03-16 **מדינת ישראל נ' פרוץ** (29.11.18) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה שעניינה חבלה חמורה. המתלונן הגיע לתחנת דלק "פז" בשדרות ההגנה בחיפה ובאותה העת נהג הנאשם במשאית, וחסם את הכניסה לתחנת הדלק, כך שהמתלונן נאלץ להיכנס לתחנה מכביש היציאה. לאחר כניסת המתלונן לתחנה, הוא החנה את רכבו, יצא ממנו, פנה לנאשם שישב במשאית ושאל אותו למה הוא חוסם את הדרך. בהמשך ירד הנאשם מהמשאית, ניגש לעבר המתלונן והשניים קיללו אחד את השני, ואז תקף הנאשם את המתלונן, בכך שהכה אותו במכת אגרוף בפניו, וכתוצאה מהמכה נגרמו למתלונן שבר בשורש כף ימין, המטומה בלסת שמאלית תחתונה ובצוואר, שפשופים באזור מרפק וכפות ידיים, שפשוף בקדמת ברך ימין. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט סטה ממתחם הענישה משיקולי הגינות וצדק וגזר על הנאשם, בן 63, נעדר עבר פלילי, תוך התחשבות בנסיבות חייו האישיות ומצבו הרפואי שכתוצאה ממנו אינו כשיר לבצע עבודות שירות וחלופי הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות בשנת 2012, עונש של 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת תקיפה, לצד קנס ע"ס 6000 ₪ ופיצוי למתלונן ע"ס 20,000 ₪.

עיינתי בפסיקה שהגישה המאשימה, בת"פ 31939-04-21 **מדינת ישראל נ' גראב**, קיים ערעור תלוי ועומד שהגיש הנאשם ועל כן לא ניתן ללמוד מהענישה בטרם הפך גזר הדין לחלוט. בעפ"ג 30709-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה, נגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, הנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי וכן התסקיר שהתקבל בעניינו שלילי. עוד הגישה המאשימה ת"פ 47146-04-17 **מדינת ישראל נ' בוקין**, שם הגישה המאשימה את גזר הדין בבית המשפט השלום שגזר על הנאשם 15

חודשי מאסר בפועל אך מעיון בנבו עולה, כי בתיק זה הוגש ערעור שאף התקבל בחלקו כך שהוקל עונשו של הנאשם 12-חודשי מאסר. שם, מדובר באירוע חמור יותר, שאמנם החל במכת אגרוף אך לאחר שהמתלונן נפל ארצה, המשיך הנאשם והכה אותו באירופים מספר פעמים, עוד יש להפנות לכך ששם לא הודה הנאשם ולא לקחת אחריות וכן לחובתו הרשעות בעבירות אלימות. בת"פ 56697-06-17 **מדינת ישראל נ' לואין**, גם שם, מדובר באירוע חמור יותר מענייננו, חבלה חמורה בצוותא, כאשר לווה לאירוע תכנון מוקדם, השניים נכנסו לביתו של המתלונן, הפילו אותו ארצה ובעטפו בגופו, החבלות שנגרמו חמורות יותר, נגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר וכן ערעור שהוגש נדחה. כך גם בת"פ 5060-10-14 **מדינת ישראל נ' טספאי**, כאשר בעקבות מכת אגרוף נפל המתלונן ארצה, אז המשיך הנאשם וחבט בו מספר מכות אגרוף נוספות, נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. עוד אומר כי גם מפסיקה נוספת שהוגשה ע"י המאשימה לא ניתן ללמוד על ענייננו: בעפ"ג 37842-07-12 **יגאל אהרוני נ' מדינת ישראל** וכן ע"פ 799/19 **טגבו צ'קול נ' מדינת ישראל**, רע"פ 176/13 **שי בן ארי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 4143/18 **פרוק גית נ' מדינת ישראל**, דובר בנאשמים שהורשעו בעבירות חמורות יותר או אירועים חמורים יותר, כאשר הנאשמים לא חדלו ממעשיהם חרף נפילת המתלונן ארצה.

בשים לב למדיניות הענישה ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי שיקום - סטייה לקולא

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן ולהשית על הנאשם צווי מבחן ושל"צ, כאשר מתחם הענישה בענייננו מתחיל ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועל כן עונש בדמות של"צ כבקשת ההגנה מהווה חריגה מהמתחם שנקבע והיא נשקלת בהתאם לסעיף 40ד'(א) לחוק העונשין, המאפשר לבית המשפט לשקול חריגה לקולא מן המתחם ההולם שנקבע לעבירה המיוחסת משיקולי שיקום. אלא, שהפסיקה קבעה, כי שימוש בסעיף זה יהא במשורה ורק אם מצא בית המשפט, שהנאשם השתקם, או שסיכויי להשתקם הינם ממשיים (ע"פ 7757/21 **מרזוקי נ' מדינת ישראל** (24.05.2022)). ועוד, החריגה תעשה רק מקום ש"ניכרים בפועל" אותו שיקום או סיכוי (ראה ע"פ 671/22 **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל** (20.10.2022)). עוד יש לומר, שגם אם שוכנע שהשיקום או הפוטנציאל מתקיימים בנאשם, עדיין (לפי סעיף קטן ב' לסעיף זה), הרי שיש לשקול את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען על מנת לקבוע שהאירוע בנסיבותיו והנאשם זכאים לאותה הקלה "**שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה**" (שם וכן בפסיקה המאוזכרת).

בעניינו של הנאשם, ניתן לראות מן התסקיר, כי הוא מתקשה להסביר באופן מעמיק מדוע פעל כפי שפעל ושלל קושי או בעיה בתחום האלימות או בשליטה בכעסים, לפיכך, לא ניתן לקבוע שמדובר במי שהשתקם. כך גם לעניין סיכויי השיקום ואינני מתעלמת מכך, שהנאשם החל הליך טיפולי, מתמיד ומשתף בחייו, אולם לא מדובר בטיפול או המלצה בעקבותיו אשר כוללת את הנאשם בין אלו שיש סיכויי ממשי שהשתקם, אלא רק בהשתלבות ראשונית באותו הליך ועל כן לטעמי, הנאשם אינו נכנס לחריג ואינו יכול ליהנות מאותה הקלה. בשולי הדברים אומר, שגם אם אכן היה כך, הרי שהיה קושי לסיים הליך זה באופן שאותו מבקשת ההגנה, שכן נסיבות האירוע של אלימות ובריונות על רקע סכסוך

בדרך, או חניה, הינן חמורות ומעצבות את התנהלות האדם והאזרח בכל מקום בו הוא מצוי ויש בה כדי לערער את הזכויות הבסיסיות של כל אדם באשר הוא ויש לתת לכך משקל משמעותי במסגרת מלחמת החורמה, שהמדינה על כל גופיה צריכה להכריז על תופעה זו.

מכל האמור, לא מצאתי שניתן לסטות מהמתחם שקבעתי לקולא, כפי שביקשה ההגנה, שכן הנאשם אינו עומד באף פרמטר שנקבע בחוק ובפסיקה ולפיכך ענישה צופה פני עתיד או צו של"צ אינה מתאימה למקרה זה.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה והעונש המתאים לנאשם

הנאשם, בן 38, נשוי ואב ל-3 ילדים. לקחתי בחשבון את החבלה שנגרמה למתלונן כפי שעולה מכתב האישום ומהמסמכים שהוגשו (ע/1-ע/2). עוד לקחתי בחשבון את הקושי של הנאשם להסביר מה היו מניעיו להתפרצות האלימה והקושי בוויסות דחפיו. לא ניתן להתעלם מהאמור בתסקיר נפגע העבירה, ממנו עולה בפירוט רב הפגיעה המשמעותית שחווה המתלונן, וכן משפחתו שהייתה עדה לאירוע. אף לקחתי בחשבון את עמדת שירות המבחן והמלצתו, אמנם מדובר בכלי עזר חשוב למלאכת ההכרעה אך אינה משקפת את מכלול הנתונים אליהם על בית המשפט להידרש (ע"פ 9036/18 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 19 (27.1.2020)).

לטובת הנאשם, שקלתי שהוא נעדר עבר פלילי, את כך שחלפו כשנתיים מאז ביצוע העבירות והעובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. אמנם קיבלתי את הרישום התעבורתי של הנאשם, אך מאחר והאירוע לא החל כתוצאה מעבירת תעבורה אין כל רלוונטיות לעבר זה. עוד לקחתי בחשבון כי הוא עובד כנהג משאית ומפרס את משפחתו. וכן כי האירוע הינו אירוע חריג בחייו. בהטלת רכיב הפיצוי, לקחתי בחשבון כי לא הוטל פיצוי על נאשמת 2 מאחר והוסכם בין הצדדים כי נאשם 1 ישלם את הפיצוי המשמעותי. איני מתעלמת מכך שענישה בדרך של עבודות שירות תקטע את ההליך השיקומי ואף תפגע בפרנסת משפחתו של הנאשם.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. **7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות שירות בבית החולים תל השומר, במרכז הרפואי שיבא 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק. תחילתן של ביצוע העבודות **ביום 10.9.23** והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"מ אלעד גמליאל מס' נייד: 0504074175. **על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה.**

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

2. **5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים**, שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.

3. **פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪**. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.2023 ומידי חודש בחודשו. פרטי המתלונן יועברו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום, 18/07/2023 במעמד הנוכחים.

ענת יהב, שופטת